Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XVI. Kraków, dnia 16 września 1933 Nr. 32.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:		Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.	Ogłoszenia:	
Abonament kwartalny	4 zł	Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.**	Wiersz milim. 1 szp. na okładce	40 groszy
„ półroczny	8 zł	Telefon Nr. 132-67	Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	60 groszy
„ roczny	16 zł	Konto P. K. O. Nr. 400.342	Wiersz milim. 1 szp w tekście	60 groszy
Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń			Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100 Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25	
			Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 23 Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60	

Przed reformą podatku obrotowego

Sfery gospodarcze liczą się z tem, że w najbliższej przyszłości rozpocznie się poważna akcja w kierunku zreformowania obecnego systemu podatkowego.

Jak wykazała blisko 10-letnia praktyka najbardziej kłopotu przysparza władzom i płatnikom podatek obrotowy, który pobierany jest przy każdej tranzakcji — tym samym objektem obrotu. Z tego powodu, nim towar dochodzi do konsumenta, jest on kilkakrotnie obciążony podatkiem.

Ministerstwo Skarbu przystępuje obecnie do prac, mających na celu zreformowanie przedewszystkiem podatku obrotowego. Zgodnie z postulatami, niejedkokrotnie wysuwanemi przez sfery gospodarcze, podatek ten ma być pobierany tylko u źródła, a więc od fabrykanta lub od importera. Wobec tego, że skarb nie może tracić na tego rodzaju reformie, przewidziane jest przeprowadzenie obliczenia, któreby scaliło poszczególne pozycje podatku obrotowego w łańcuchu obrotowym.

Obliczenie to jest trudne i nie dałoby żadnego rezultatu pod względem zwiększenia konsumcji, gdyby kwota scaleniowa równała się sumie wszystkich dotychczas pobieranych podatków. Zatem przy nowym systemie wysokość opodatkowania będzie mniejsza, niż w ogólnym obrachunku, ale zato zwiększy się możliwość uzyskania wpływów z podatku dochodowego.

Obliczeniami temi, wymagającemi dokładności matematycznej zajmuje się również Izba Przemysłowo-Handlowa, której delegat wraz z delegatem Min. Skarbu odwiedził ośrodki zagraniczne, gdzie taki system podatkowy istnieje.

Sprawa ryczałtu podatku obrotowego

Pobieranie podatku obrotowego od mniejszych przedsiębiorstw oparte jest na rozporządzeniu ministra skarbu, przewidującem obliczanie ryczałtowe tego podatku na zasadzie obrotów przeciętnych, uzyskanych w latach 1928, 1929 i 1930. Z początkiem nowego roku kalendarzowego 1934 nastąpić ma zmiana w obliczaniu tego podatku, przyczem ma również zapaść decyzja ministra, czy tego rodzaju system podatkowy w dalszym ciągu będzie tolerowany. Jak się dowiadujemy, organizacje drobnego przemysłu i handlu wystąpią do ministerstwa skarbu, za utrzymaniem obecnego stanu rzeczy. Chodzi jedynie o zmianę podstaw obliczania ryczałtu. Jest rzeczą zupełnie zrozumiałą, że obroty we wspomnianych 3-ch latach nie odpowiadają zupełnie dziś istniejącym warunkom, że wobec tego wymiar oparty na przeciętnej z tych lat byłby niesprawiedliwy i krzywdzący.

Ponieważ przerachowanie wymiaru wymagałoby większej pracy, przeto uważa się za dobre wyjście obniżenie do połowy stawki podatkowej.

Jak się odniesie do tego projektu min. skarbu, wykaże najbliższa przyszłość.

Przed nową akcją zniżki cen?

Obniżka cen płodów rolnych wysunęła ponownie zagadnienie tzw. „nożyc cen". Na skutek zniżki cen zarówno zbóż, jak i artykułów hodowlanych różnica między cenami artykułów przemysłowych mimo przeprowadzanej w pierwszej połowie br. zniżki znów się powiększyła. W związku z tem, w sferach rządowych ponownie nurtuje myśl pogłębienia przeprowadzonej już uprzednio zniżki cen artykułów przemysłowych. Oczywiście, akcja ta przeprowadzana będzie innemi drogami, niż akcja przeprowadzana poprzednio rząd bowiem posiada obecnie możliwości załatwienia sprawy zniżki cen na drodze bezpośredniego nacisku na podstawie istniejących ustaw. Rząd wykorzystać może w tym celu rozporządzenia p. Prezydenta o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku oraz ustawy o kartelach. Jak wiadomo, ponadto w zakresie kontroli przebiegu produkcji oraz wszelkich składników kalkulacji przemysłowej szerokie możliwości dają rządowi znowelizowane ostatnio rozporządzenie o utworzeniu instytutu Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen oraz również niektóre przepisy ustawy o kartelach. Obecnie Min. Przemysłu i Handlu zbiera materjały, któreby uzasadniły konieczność rewizji cen, rozsyłając liczne kwestjonarjusze i zapytania poszczególnych organizacyj przemysłowych. Jeśliby teza przeprowadzenia nowej zniżki cen zwyciężyła w sferach miarodajnych, świadczyłoby to o zaniku nadziei na znaczniejsze podniesienie cen zboża i innych artykułów rolnych w najbliższym okresie.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVI. Kraków, dnia 16 września 1933 Nr. 32.

Treść numeru :

ŻYDZI! Pamiętajcie o braciach katowanych w piekle hitlerowskiem!

Komitet Żydowskich Organizacyj Gospodarczych.

Pożyczka wewnętrzna

Centralnym problemem zainteresowania społeczeństwa polskiego jest w chwili obecnej rozpisanie pożyczki narodowe'. Może kwota 120 miljonów złotych pozostaje w pewnej dysproporcji do ogromu środków propagandowych, jakie rząd stosuje w akcji werbowan a subskrybentów tej pożyczki, jednak rząd zda'e sobie widocznie sprawę z wielkiego zubożenia społeczeństwa, dla którego kwota 120 miljonów złotych stanowi istotnie sumę dosyć wielką. Przy rozważaniach na temat stosunku nakładu środków propagandowych całego aparatu admin stracyjnego rządu i nacisku moralnego, wywieranego w imię najszczytniejszych haseł cnót obywatelskich — do kwoty pożyczkowej popełnia się ten sam błąd, jaki da'e się zaobserwować przy dyskusjach na temat nikłej cyfry naszego obiegu pieniężnego na głowę ludności, dochodu społecznego itp. Obieg pieniężny w Polsce jest niewątpliwie zawstydzająco mały, jednak wysokość obiegu pieniężnego musi się stosować do bogactwa narodowego, dochodu społecznego i sumy obrotów gospodarczych w szczególności handlowych danego kraju. Rozwój gospodarczy Polski, a w związku z tem i dochód społeczny, pozostaje jednak daleko w tyle poza wszystkiemi niemal państwami europejskiemi, tak, że wzory zagraniczne nie mogą być w tej chwili stosowane za kryterjum w odniesieniu do naszych stosunków. — Polska jest biedna i to bardzo biedna a dla biednego kraju kwota 120 miljonów złotych przedstawia naprawdę bardzo dużo.

Z materjału propagandowego wiedzą nasi czytelnicy, w jakim celu została wyłożona do subskrypcji Pożyczka Narodowa. Nosi ona charakter wybitnie konsumcyjny, t'. ma ona służyć na pokrycie deficytu budżetowego państwa. Naturalnie, że byłoby nam o wiele sympatyczniej, gdyby pożyczka ta nosiła charakter inwestycyjny, nie zaś konsumcyjny. Społeczeństwo wiedziałoby, że pożycza pieniądze państwu dla aktywnej, ofenzywnej walki z kryzysem, przez wstrzyknięcie życ u gospodarczemu dużej dawki środków finansowych na cele ruchu budowlanego, budowy dróg mostów, kanalizacji i meljoracji rolnej. Społeczeństwo wiedziałoby, że pożyczka na cele inwestycyjne wróciłaby rychło do kieszeni subskrybentów w różnorakiej formie, przedewszystkiem zaś w formie zwiększenia dochodu społecznego w wyniku wzmożenia się obrotów gospodarczych i ożywienia całego życia gospodarczego. Tymczasem obecna pożyczka narodowa przeznaczona jest nie na cele walki z kryzysem, a więc nie ma charakteru ofenzywnego, lecz wybitnie defenzywny, dla umożliwienia naszemu rządowi przetrwa-

nia, zdaje się, ostatniego etapu burzy kryzysowej w stanie zupełnej równowagi finansowej państwa i ciał publicznych.

Rządy innych państw już przedtem uciekały się do formy pożyczek wewnętrznych na cele pokrycia niedoborów skarbowych. Państwa apelowały do swych obywateli o pomoc, a odnośne społeczeństwa, w pełnem zaufaniu do swych władz państwowych, podpisywały pożyczki, spiesząc państwom tym z pomocą. Polska wstrzymywała się z rozpisaniem pożyczki wewnętrznej do obecnego, zdaje się najkorzystniejszego momentu. W chwili bowiem, gdy inne państwa rozpisywały pożyczki wewnętrzne, nie było jeszcze wiadomem, w jakiem stadjum kryzysu znajduje się świat. Przeważała opinja, że oznak końca przesilenia jeszcze znikąd nie widać i kto wie, jak długo wypadnie jeszcze czekać na powrót dobrej konjunktury. Wyglądało to tak, jak gdyby biegacz, nie widzący jeszcze mety, skupił wszystkie swe siły i napiął mięśnie do finishu, podczas gdy meta była jeszcze zbyt odległą i na długo jeszcze przed jej osiągnięciem siły opuściły biegacza. Dobry biegacz rozkłada swe siły równomiernie na cały etap biegu i dopiero, widząc choćby kontury mety, wytęża wszystkie swe siły, aby szybciej osiągnąć cel.

Czy obecna sytuacja gospodarcza świata i Polski jest rzeczywiście tego rodzaju, że możemy mówić o zbliżającej się poprawie konjunktury? Mamy wrażenie, że tak. Już od przeszło roku sytuacja gospodarcza świata, w szczególności zaś Polski, wykazuje stabilizację, co wskazywałoby, że to z takiem utęsknieniem wyczekiwane „dno kryzysu“ zostało nareszcie osiągnięte. Niewątpliwie kryje się w tem pewien odcień optymizmu, ale i ten jest konieczny dla przyspieszenia powrotu dobrej konjunktury. Dotychczas byliśmy przyzwyczajeni do tego, że sytuacja gospodarcza świata a temsamem i Polski zaostrzała się niemal z dnia na dzień. Gdy w jakim miesiącu kryzys nie wykazywał pogłębienia, śpiewano „hosanna“ i cieszono się, że „dno kryzysu“ zostało osiągnięte. Tymczasem obecnie już przeszło rok nie notujemy zaostrzenia się kryzysu, a nawet wiele krajów wykazuje wyraźną poprawę gospodarczą, co wskazywałoby, że nietylko kryzys dosięgnął dna, ale, że wręcz, krzywa konjunktury pnie się ku górze. Bezrobocie maleje, pieniądz zamienia się w kapitał, rynki finansowe wykazują wzrastającą płynność, stopa procentowa obniża się, zaufanie wzrasta, cyfra produkcji zwiększa się, handel światowy nie wykazuje dalszego spadku a od czasu do czasu notujemy nawet porozumienia państw między sobą (konferencja zbożowa w Londynie). Także w Polsce obserwujemy wyraźne odznaki polepszenia się sytuacji. Oczywiście, za polepszenie uważamy w pierwszym rzędzie to, że pochód kryzysu został zatrzymany, cyfra produkcji przemysłowej wykazuje lekki wzrost płynność finansowa jest dość pomyślna, oficjalne bezrobocie maleje, jedynie deficyt budżetowy wykazuje dużą „odporność“.

Gdyby Polska sama miała do czynienia z problemem deficytu budżetowego, moglibyśmy powiedzieć, że objaw ten jest wynikiem złej polityki gospodarczej rządu. Tymczasem problem deficytu budżetowego posiada zasięg tak powszechny, jak cały kryzys. Niema poprostu państwa na świecie, któreby nie znało kłopotu deficytowego i któreby nie czyniło maksymalnych wysiłków w kierunku pokrycia niedoborów budżetowych.

Snać deficyt budżetowy jest „rodzonem dzieckiem“ kryzysu światowego, które zniknie z powierzchni wraz z kryzysem. Dotychczas bowiem żadne państwo nie zdobyło się na opanowanie kryzysu gospodarczego własnemi siłami, tak, jak żadne państwo nie jest w stanie własnemi siłami pokryć niedoborów skarbowych.

Pożyczka narodowa jest koniecznością, nietylko dla państwa, ale i dla każdego obywatela. Proszę sobie wyobrazić sytuację po nieudaniu się pożyczki. Rząd musiałby przecież w jakiś sposób załatać dziurę budżetową. Mógłby to uczynić albo przez inflację, tj. drukowanie banknotów dla pokrycia swych wydatków albo też musiałby zwiększyć nacisk śruby podatkowej dla wydobycia ze społeczeństwa potrzebnych sum. Pierwsza droga stanowi poprostu straszak dla całego społeczeństwa. Straszliwe przeżycia inflacyjne leżą jeszcze we krwi każdego obywatela i trudno będzie zaiste spotkać zdrowo myślącego człowieka w Polsce, któryby był w stanie uzasadnić celowość czy nawet możliwość powtórzenia zabiegu inflacyjnego. Groźba zwiększenia nacisku śruby podatkowej działa niemniej deprymująco. Obywatel zdaje sobie sprawę z tego, że nacisk śruby podatkowej oznacza rozszerzenie fali spustoszenia egzystencyj w kraju, bez pożytku dla Skarbu Państwa.

A w końcu mała uwaga. Obywatel, wykupujący pożyczkę spełnia wielki akt obywatelski, a równocześnie robi dobry interes finansowy. Akt poczucia obywatelskiego wyraża się w tem, że obywatel ma zaufanie do państwa, pragnie utrzymania jego kredytu moralnego i finasowego w oczach własnych i zagranicy, pragnie zdrowej waluty, pragnie ocalić państwo przed możliwością zawieszenia wolnego obrotu dewizami i przed możliwością zawieszenia spłaty długów. Dobry

obywatel wie, że interes państwa jest jego własnym interesem.

Dobry interes wyraża się w nadzwyczaj korzystnych warunkach pożyczki narodowej. Oprocentowanie jest stosunkowo wysokie. Napewno niema wiele gałęzi gospodarstwa, gdzie rentowność przedstawiałaby się tak korzystnie, jak przy pożyczce narodowej. Prócz tego pożyczka zwolniona jest od wszelkich podatków. Można zatem cały majątek obrócić na cele zakupienia tej pożyczki i być człowiekiem zamożnym, posiadającym majątek i równocześnie zapewniony dochód, a jednak nie opłacającym podatków. Egzekutor skarbowy nie ma przystępu do pożyczki. Nietylko to. Do pożyczki narodowej nie ma przystępu żaden egzekutor, nietylko skarbowy.

Za pożyczkę narodową ręczy całe państwo swym **majątkiem, a majątek ten jest bardzo duży.**

Waluta też napewno nie ulegnie deprecjacji. Gdyby bowiem rząd chciał obniżyć walutę, wówczas uczyniłby to bez rozpisania pożyczki wewnętrznej. A jeżeli rząd nie chce obniżenia waluty, wówczas walucie tej nic się nie stanie. Ostatnio doświadczenia walutowe w Europie pouczyły nas o tem w dostatecznym stopniu.

Sem.

Odpowiedzialność Skarbu Państwa za zajęcie przez sekwestratora majątku podlegającego wyłączeniu.

(WYROK SĄDU NAJWYŻSZEGO).

Sz. oddał do przerobienia kuśnierzowi C. palto i skórki. Zjawił się u kuśnierza C. sekwestrator i zajął za należność podatkową, przypadającą Skarbowi, między innemi, wspomniane palto i skórki. Przedmioty te zostały w następstwie sprzedane przez Urząd Skarbowy z licytacji. Sz., jako właściciel sprzedanych z licytacji rzeczy, wystąpił przeciwko Skarbowi Państwa i kuśnierzowi C. z powództwem o zasądzenie złotych 350, jako równowartość sprzedanych rzeczy. Sąd Apelacyjny w Lublinie uwzględnił powództwo. Prokuratorja Generalna wniosła skargę kasacyjną, zarzucając, że Sąd Apelacyjny, niezgodnie z prawem uznał istnienie odpowiedzialności Skarbu Państwa za czynności jego organów publiczno-prawnych.

Sąd Najwyższy nie podzielił stanowiska Prokuratorji Generalnej w tej kwestji. Skarb Państwa, wywodzi Sąd Najwyższy, nie odpowiada za czynności organów państwowych, gdy występują one w charakterze wykonawców władzy zwierzchniej (naprzykład: Skarb Państwa nie odpowiada cywilnie wobec poszkodowanego wydaniem przez sąd cywilny niesłusznego a wyrządzającego krzywdę materjalną wyroku). **Natomiast wyrządzenie przez funkcjonarjuszy państwowych szkody nawet w zakresie służby publicznej, o ile czynności funkcjonarjusza mają** charakter gospodarczy (nie o akt władzy) powoduje odpowiedzialność **Skarbu Państwa.** Skierowanie egzekucji do majątku dłużnika, a zwłaszcza wybór tego lub innego majątku, jest czynnością, mającą charakter gospodarczy, który jest przeciwieństwem do aktu władzy. Jeśli więc sekwestrator wybrał dany majątek dla skierowania do niego egzekucji i niefortunnie trafił na majątek, stanowiący własność nie dłużnika, lecz osoby trzeciej, wykonał on funkcję gospodarczą, wyrządzając szkodę materjalną i dlatego Skarb Państwa za czynności egzekutora. w zasadzie, powinien w tym wypadku ponosić odpowiedzialność.

Sąd Najwyższy uwzględnił natomiast innego rodzaju zarzut Prokuratorji Generalnej, zawarty w tej samej skardze kasacyjnej. Zajęte przedmioty znajdowały się w posiadaniu dłużnika Sz. nie przedstawił Urzędowi Skarbowemu dostatecznych dowodów, stwierdzających jego prawo własności do zajętych przedmiotów i nie wystąpił o wyłączenie z pod zajęcia tych przedmiotów. Sąd Najwyższy uznał, że Sąd Apelacyjny dopuścił się uchybienia proceduralnego, pomijając te okoliczności, jakkolwiek mogłyby one wskazywać na to, że Sz. sam sobie musi przypisać skutki swego postępowania.

Z tego poglądu Sądu Najwyższego należy wycią-

gnąć następujący wniosek: Osoba trzecia, która ma prawo własności do zajętych przez Urząd Skarbowy rzeczy, winna zareagować przeciwko dokonaniu nieprawnego zajęcia. — Jeśli tego zaniedbała i jeśli dłużnik podatkowy, jej nie wyręczył, przedkładając Urzędowi Skarbowemu dowody własności osoby trzeciej, Skarb Państwa nie poniesie odpowiedzialności za skutki zajęcia.

Zniesienie systemu koncesyjnego sprzedaży wyrobów tytoniowych

Koncesjonowanie sprzedaży wyrobów tytoniowych, oparte na ustawie z 1922 r. o monopolu tytoniowym, było niezbędne w pierwszym okresie istnienia monopolu tytoniowego dla wprowadzenia i utrwalenia tego monopolu. Potrzeby, o których mowa, straciły już obecnie swe znaczenie, wysuwają się natomiast ujemne cechy systemu koncesjonowania sprzedaży wyrobów tytoniowych, polegające na tem, że system ten utrudnia w znacznym stopniu zaopatrywanie konsumentów w wyroby tytoniowe. Szczególnie w mniejszych ośrodkach, po wsiach i osadach, brak jest sprzedawców wyrobów tytoniowych, gdyż ze względu na formalności koncesyjne nikt się tam o koncesje nie starał.

Z tych względów Ministerstwo Skarbu wystąpiło z projektem rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o zwolnieniu od obowiązku uzyskiwania koncesji przez sprzedawców wyrobów tytoniowych. Projekt przewiduje wprowadzenie systemu zgłoszeniowego. A zatem wszelka sprzedaż wyrobów tytoniowych, zarówno detaliczna jak i hurtowa, ma być wolna od jakichkolwiek ograniczeń, wystarczy zwykłe zawiadomienie władzy skarbowej, że takie przedsiębiorstwo się otwiera. Oczywiście, wspomnana wloność obrotu dotyczy wyrobów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Rozporządzenie to ma wejść w życie z dniem ogłoszenia. Z tym terminem wygasną w zasadzie uprawnienia, wynikające z koncesji nadanych dotychczas. Jedynie uprawnienia i obowiązki hurtowników zachowują swą ważność do 31 grudnia bieżącego roku.

Wynajmowanie miejsc dla sprzedaży wyrobów tytoniowych na ulicach i placach miejskich, w budkach i kioskach, nadal będzie praktykowane, jako oparte na innych podstawach prawnych.

Koncesjonowanie hurtowej sprzedaży soli

Według przepisów obecnie obowiązujących, detaliczna sprzedaż soli nie wymaga zezwolenia ze strony władz skarbowych, natomiast hurtowa sprzedaż poddana jest rygorowi koncesyjnemu. Celem uelastycznienia gospodarki handlowej przedsiębiorstwa „Polski Monopol Solny“, skrępowanego obecnie przy organizowaniu hurtowej sprzedaży soli szeregiem przepisów administracyjnych, które z natury rzeczy nie mogą dać przedsiębiorstwu tej swobody działania jakąby posiadało, organizując sprzedaż na podstawie umów handlowych, — Ministerstwo Skarbu

wystąpiło z projektem rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej **o skasowaniu koncesjonowania hurtowej sprzedaży soli po cenach, nie zawierających opłaty monopolowej, przeznaczonej na cele przemysłowe lub hodowlano-rolnicze**; projekt daje Ministrowi Skarbu możność utrzymywania, wzgl. ustanawiania przepisów, regulujących obowiązek uzyskiwania zezwoleń na sprzedaż tych rodzajów soli.

Dążąc do unormowania samego zagadnienia sprzedaży, przewiduje projekt, iż **sprzedawana może być tylko sól, wprowadzona do obrotu przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny". Nie wolno sprzedawać soli po cenach innych, aniżeli ustalane przez Ministerstwo Skarbu.** Sprzedawcy soli będą obowiązani stosować się do przepisów, wydawanych w tej mierze w drodze rozporządzeń przez Ministra Skarbu. Przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny" wprowadzać będzie do obrotu sól **bądź też za pośrednictwem osób, z któremi zawarto odpowiednie umowy.**

Kontrola ksiąg handlowych

przy wymiarze podatku dochodowego na rok podatkowy 1933.

Rozpoczął się okres badania i kontrolowania ksiąg handlowych przez rewidentów-buchalterów dla ustalania dochodu podatkowego z przedsiębiorstw, osób fizycznych i spadków wakujących prowadzących prawidłowe księgi handlowe. Na podstawie czystego zysku bilansowego po odpowiednim sprostowaniu przez różne doliczenia i odliczenia, ustalają rewidenci dochód podatkowy od którego urzędy skarbowe wymierzać będą podatek dochodowy na rok podatkowy 1933.

Na tle badania ksiąg, sposobu ich prowadzenia, kwestjonowania istoty i rzetelności poszczególnych wpisów, szacowania remanentów, odrzucenia i dyskwalifikowania, wynikają częste nieporozumienia między władzą podatkową, a podatnikiem, które dopiero w drodze orzeczeń Najwyższego Trybunału Administracyjnego znajdują ostateczne rozstrzygnięcie.

Mimo bowiem wydawanych orzeczeń przez N. T. A., w sprawach dotyczących prawidłowości i wartości ksiąg handlowych w zrozumieniu ustawy o państwowym podatku dochodowym, mimo obowiązujących rozporządzeń Minist. Skarbu, o zakresie czynności buchalterów skarbowych i prowadzenia przez nich rewizji ksiąg, władze podatkowe, a w ich imieniu działający i rewidujący księgi handlowe buchalter-rewident, niemal zawsze wynajduje różne usterki i niedokładności w prowadzeniu tychże, zbyt często powodując odrzucenie i nieuznanie ich przez Komisję Szacunkową, jako książek prowadzonych prawidłowo. To zbyt rygorystyczne stanowisko rewidentów przy ocenie i badaniu ksiąg handlowych, wyciąganie na wierzch różnych braków i usterek niemających zasadniczego znaczenia, wobec istotnej i stwierdzanej wartości i rzetelności przedstawionych ksiąg, budzi duże zaniepokojenie wśród płatników podatku dochodowego roku bieżącego i w żadnym razie nie przyczynia się do rozpowszechniania prawidłowej księgowości, do którego usilnie dążą wyższe władze skarbowe.

Dekret o bilansowaniu ksiąg handlowych

W wykazie ustaw, jakie mają być ogłoszone w postaci dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej, figuruje również projekt, **dotyczący rozporządzenia w sprawie bilansowania i zamykania ksiąg handlowych.** Chodzi o to, że w Polsce **nie jest zastosowany jednolity system buchalteryjny**, że nie wszystkie firmy obowiązane do prowadzenia ksiąg handlowych, prowadzą je jednakowo i zamykają bilansem według określonych zasad. Z tego powodu władze skarbowe, które opierają wymiar podatku na księgach i na bilansach, mają często kłopoty przy ustalaniu realności bilansu. **Nowe przepisy określają z dokładnością, jak należy bilansować przyczem za podstawę tego rozporządzenia przyjęto opinję najbardziej kompetentnych buchalterów w Polsce.**

Dekret ukaże się w niedalekiej przyszłości, przyczem bilans za rok 1933 **każda firma będzie musiała sporządzać według nowego systemu.**

Przeciw rozporządzeniu o przemiale żyta

Wobec aktualnej obecnie sprawy przedłużenia na rok następny mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 31 sierpnia 1932 r. o przemiale żyta, Związek Izb Przemysłowo Handlowych R. P. zakomunikował ministerstwu spraw wewnętrznych swe negatywne stanowisko w powyższym zakresie.

Związek Izb stoi nadal na stanowisku **zbędności i szkodliwości** powyższego rozporządzenia, któremu to poglądowi wszystkie izby przemysłowo handlowe dały wyraz, opinjując projekt jego w roku ubiegłym.

Stosowanie norm standaryzacyjnych mąki, zdaniem Związku Izb, **wpływa szkodliwie na interesy zarówno handlu i przemysłu zainteresowanej branży, jak i rolnictwa,** powodując zmniejszenie spożycia zbóż, a **temsamem zniżkę cen.** Normalizacja przemiału zboża w drodze administracyjnej uzasadniona w pewnej mierze w okresach nieurodzaju koniecznością zapewnienia pokrycia wewnętrznego zapotrzebowania, traci zupełnie rację bytu w czasie nadmiernej — jak to ma miejsce obecnie — podaży zboża na rynku i wynikających z tego stanu rzeczy trudności w jego zbycie tak wewnątrz kraju, jak i zagranicą.

Brak ingerencji organów administracyjnych w tych sprawach nie stoi jednak na przeszkodzie w kształtowaniu typów mąki żytniej w procesie przemiałowym przez samo życie, na płaszczyźnie wolnej konkurencji i dostowaniu typów do zapotrzebowania rynków i warunków zbytu. Wszelkie natomiast przepisy, zmierzające do sztucznego wtłoczenia życia w ramy narzucone przez czynnik administracyjny, a pozbawione głębszego uzasadnienia gospodarczego, pociągają za sobą w praktyce z jednej strony nieprzestrzeganie tych przepisów przez zainteresowane sfery, a z drugiej zaś stwarzają możliwości rygorystycznego przestrzegania odnośnych norm ze strony władz, co w rezultacie pociąga za sobą utrudnienia i komplikacje w procesach gospodarczych.

Wobec tego, że dzisiejsza sytuacja silniej niż kiedykolwiek przemawia przeciwko wprowadzeniu wszelkich przepisów, które kryją w sobie możliwości utrudnień w życiu gospodarczem, Związek Izby zwrócił się do Ministerstwa spraw wewnętrznych z prośbą **o nieprzedłużanie mocy obowiązującej rozporządzenia** z dnia 31 sierpnia 1932 r. o przemiale żyta.

Walka z nieuczciwą konkurencją

Ustawa z dnia 2-go sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji — daje radzie ministrów możność regulowania handlu detalicznego w tym sensie, aby dane towary były sprzedawane w przepisanych jednostkach oraz z uwidocznieniem ilości, jakości i miejsca pochodzenia (produkcji). Obecnie rozważana jest sprawa wydania rozporządzeń wykonawczych w stosunku do 3 gałęzi handlu, gdzie stwierdzono objawy nieuczciwej konkurencji.

W zakresie sprzedaży świec — spotyka się niezgodne z rzeczywistością oznaczanie wagi paczek, używanie ciężkich opakowań papierowych oraz używanie do wyrobu świec namiastek małowartościowych.

W zakresie handlu skórami gotowemi rozpowszechnione jest wypuszczanie na rynek skór bez oznaczenia miejsca produkcji i podszywanie się pod solidne garbarnie, jako rzekomych producentów danego towaru.

Spotyka się sfałszowanie sody amonjakowej i krystalicznej. Do sody amonjakowej w oryginalnych workach, zaopatrzonych w plombę fabryczną i z napisem, stwierdzającym, że worki zawierają 98 procent czystej sody, dodawane są bezwartościowe domieszki tak, że ze 100 kg. oryginalnej sody sporządzają nawet do 400 kg. sody fałszowanej.

Te trzy objawy nieuczciwego handlowania mogą być zwalczane właśnie na drodze wydania odpowiednich przepisów prawnych.

Orzecznictwa.

Weksel na zlecenie własne.

Doniosłe orzeczenie Sądu Najwyższego.

Weksel z wystawienia firmy X. „na zlecenie własne“ o akceptowany przez firmę Y., ustąpiony został przez firmę X. firmie Z., która wystąpiła przeciwko firmie Y o zapłatę. Firma Y. zasłaniała się nieważnością weksla, jako opiewającego na zlecenie trasata. Sądy merytoryczne oddaliły skargę, wywodząc, że słowa „na zlecenie własne“ odnoszą się do trasata wobec czego weksel jest nieważny.

Sąd Najwyższy (sprawa III. 2. C. 231-32) uznał takie tłumaczenie słów „na zlecenie własne“ za nieuzasadnione. Weksel jest papierem wartościowym, przeznaczonym do obiegu światowego, zatem musi być tłumaczony według zasad, obowiązujących w obrocie światowym, a w obrocie tym decyduje raczej treść, aniżeli literalne znaczenie użytych słów.

Oceniając treść rzeczonego weksla według zasad prawdopodobieństwa, przyjąć należy, że wystawca chciał stworzyć formalne zobowiązanie wekslowe, że wierzyciela wekslowego miał oznaczać wystawca („na zlecenie własne“ — tj. wystawcy, a nie trasata) i że gdyby przyjąć odmienne tłumaczenie, to pierwszy podpis na odwrocie weksla musiałby pochodzić od trasata a nie od wystawcy.

Obowiązek dopłat do udziałów w spółdzielni

Sąd Najwyższy (sprawa Nr. C. II. Rw. 127/33) wyjaśnił, że uchwały walnego zgromadzenia spółdzielni, realizujące przewidzianą w statucie dodatkową odpowiedzialność członków w postaci wielokrotności zadeklarowanych udziałów, nie stanowią zmiany statutu i nie wymagają wobec tego zarejestrowania.

Ustawa o spółdzielniach nie określa bliżej pojęcia, co jest zmianą statutu, jednakże z zasadniczych jej postanowień wynika, że zmiana zachodzi wówczas, gdy dotyczy tych postanowień, które muszą być statutem unormowane i które podlegają obowiązkowi wpisu do rejestru handlowego.

Do tego rodzaju postanowień należy między innemi sprawa odpowiedzialności członków za zobowiązania spółdzielni. W danym wypadku — statut spółdzielni przewidywał, że członek spółdzielni obok odpowiedzialności udziałami ponosi nadto odpowiedzialność dodatkową do kilkakrotnej wysokości zadeklarowanych udziałów.

Zrealizowanie tej dodatkowej odpowiedzialności przewiduje art. 58 ustawy o spółdzielniach, a nadto w omawianym wypadku — przewidywało to dostosowane do powyższego przepisu ustawy postanowienie statutu spółdzielni, stanowiące, że o ile wykazane w bilansie straty nie mogą być pokryte z funduszów spółdzielni, to walne zgromadzenie może uchwalić bezwzględną większość głosów, że członkowie obowiązani będą do potrzebnych na ten cel dopłat, które ustanowić można w granicach przyjętej odpowiedzialności dodatkowej. W tym stanie uchwały walnego zgromadzenia, realizujące tę dodatkową odpowiedzialność i pociągające członków do dopłat do udziałów, nie stanowią zmiany statutu, lecz jego wykonanie, bo bez jakiejkolwiek zmiany realizują jedynie obowiązek dopłaty w granicach przyjętej już według statutu odpowiedzialności dodatkowej.

Wobec tego uchwały te nie wymagają wcale zarejestrowania.

Kronika.

Uchwała Wydziału Krak. Stowarzyszenia Kupców w sprawie Pożyczki Narodowej

Na posiedzeniu Wydziału **Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców**, zapadła jednomyślna uchwała, aby Stowarzyszenie wzięło żywy i czynny udział w propagandzie Pożyczki Narodowej. Wszyscy członkowie Zarządu wzięli na siebie obowiązek agitowania między Członkami Stowarzyszenia za wydatnem subskrybowaniem tejże pożyczki. Nie ulega wątpliwości, że kupiectwo przez K.S.K. reprezentowane — podobnie jak przy innych okazjach — również i przy tej okaże swoje wysokie poczucie obywatelskie i przyczyni się do poparcia zamierzeń naszego rządu.

* * *

Podobną uchwałę podjął również Wydział **Związku Stowarzyszeń Kupieckich Małopolski Zachodniej** podczas posiedzenia, odbytego dnia 12-go bm., rozsyłając odpowiednie okólniki do prowincji.

Komisja odwoławcza dla podatku dochodowego

dla rozpatrywania odwołań na rok 1932 (za rok gospodarczy 1931) urzędować będzie w Izbie Skarbowej w Krakowie z końcem września b. r. (dla spraw krakowskich)

Opracowanie listy zakazów przywozu

Izba Przemysłowo - Handlowa w Warszawie opracowała na żądanie ministerstwa przemysłu i handlu ogólną listę obowiązujących obecnie zakazów przywozu z przystosowaniem ich do układu i nomenklatury nowej taryfy celnej. Lista ta została rozesłana do organizacyj gospodarczych celem jaknajrychlejszego przedstawienia uwag i uzupełnień, poczem będzie przedłożona ministerstwu przemysłu i handlu.

Jaki towar uznawany jest za polski?

Sprawa uznawania towaru za polski rozpatrywana była w Izbie przemysłowo-handlowej w Warszawie wspólnie z Centralnem towarzystwem popierania wytwórczości krajowej i opinja Izby została ustalona w tym sensie, że **za towar polski uważać należy towar, który jest na terenie Polski wytworzony, względnie przerobiony i który odpowiada tym warunkom, jakie są wymagane dla wystawiania świadectw pochodzenia, t. zn., że więcej niż 50% w koszcie wyrobu stanowi wartość bądź surowca bądź robocizny.** Centralne Towarzystwo popierania wytwórczości krajowej proponowało, ażeby granicę oznaczyć nie na wysokości 50%, lecz 60%, ale Izba doszła do przekonania, że należy jako decydującą granicę ustalić 50% z tem, że **w pewnych wypadkach indywidualnych granica ta może schodzić nawet poniżej 50%**, wówczas gdy artykuł wytworzony jest całkowicie w kraju, ale z surowca zagranicznego, **którego to surowca w Polsce niema (n. p. wyroby gumowe).**

Złota odznaka

„Za ofiarną pracę“ przyznana została przez Główny Urząd Statystyczny w Warszawie dr. M. J. Ziomkowi, znanemu dziennikarzowi w Krakowie, za zasługi, położone przy przeprowadzeniu drugiego powszechnego spisu ludności.

Sprawa zmiany przepisów o godzinach handlu znów aktualna

Sprawa zmiany przepisów o godzinach handlu była już niejednokrotnie rozpatrywana przez czynniki miarodajne. Dotychczas jednak jeszcze nie zapadła ostateczna decyzja w tej sprawie. Ostatnio sprawę godzin handlu poruszano na początku b. r. Sprawa ta utknęła wobec niejednolitego stanowiska władz ministerjalnych. Różne ministerstwa odmiennie odnosiły się do projektów nowelizacji obowiązujących przepisów. Jak się dowiadujemy sprawa ta stała się znów aktualna i w najbliższej przyszłości będzie przedmiotem konferencyj międzyministerjalnych.

Według raportów władzy administracji ogólnej, coraz częstsze wykroczenia przeciw godzinom przepisowym wskazują, iż przepisy te nie są dostosowane do wymogów życia gospodarczego i że reforma w tym kierunku jest koniecznością chwili.

Rewizja taryfy osobowej

W Min. Komunikacji trwają w dalszym ciągu obrady specjalnej komisji, powołanej dla zbadania możliwości przeprowadzenia rewizji obecnie obowiązującej taryfy osobowej kolei państwowych. Prace te potrwają jeszcze pewien czas. Sądząc z dotychczasowego ich przebiegu, należy przewidywać, że **ewentualna rewizja taryfy osobowej pójdzie w kierunku zmniejszenia różnicy stawek między poszczególnemi klasami** drogą obniżenia ceny biletów I i II kl., a utrzymania na obecnym poziomie ceny biletów III kl. Niezależnie od tej rewizji Ministerstwo Komunikacji nadalby stosowało system **indywidualnego stosowania różnych ulg i udogodnień przy przejazdach kolejami państwowemi.**

Tylko 8 rozlewni denaturatu będzie w Polsce

W końcu b. m. ukazać się ma dekret p. Prezydenta w sprawie organizacji sprzedaży wyrobów monopolu tytoniowego i spirytusowego.

Dekret unormuje, między innemi sprawami, przepisy o koncesjonowaniu rozlewni denaturatu, których ma być w całej Polsce zaledwie osiem.

Kiedy odwołać się od wezwania do wykupu świadectwa przemysłowego

Jakkolwiek w ostatnim roku praktyka władz skarbowych co do podciągania przedsiębiorstw, zwłaszcza handlowych, pod wyższe kategorje świadectw przemysłowych nieco złagodniała, jest jednak rzeczą ważną ocena charakteru, jaki posiada wezwanie władz skarbowych do wykupu innego świadectwa przemysłowego. Najwyższy Trybunał Administracyjny orzekł niedawno, że wezwanie takie nie jest ani orzeczeniem, ani zarządzeniem, podlegającem zaskarżeniu, w administracyjnym toku instancji. Dopiero z chwilą wszczęcia przez władze skarbowe odpowiedniego postępowania represyjnego przysługuje podatników prawo do odwołania się we właściwym trybie.

Czy będzie kartel gumowy?

Jak już donosiliśmy, w ostatnim czasie był podjęty cały szereg prób, mających na celu wznowienie działalności syndykatu przemysłu gumowego, który pod nazwą „Polgum“ istniał do 1-go marca br. Wszystkie dotychczasowe pertraktacje do pozytywnego rezultatu nie doprowadziły i porozumienie między zainteresowanemi fabrykami nie zostało osiągnięte.

Onegdaj odbyła się w Warszawie ostateczna konferencja. Obradom przewodniczył dyr. Zins z Krakowa. W trakcie pertraktacyj na nieprzezwyciężone przeszkody napotkała sprawa wysokości udziałów poszczególnych kontrahentów w kartelu.

Pepege zarezerwowało dla siebie 25%, Gentleman również 25%, Schweikert i Rygawar wyraziły zgodę na obniżenie swych udziałów z 18 do 17%, wobec czego na pozostałe dwie firmy: Wudetę i Ardal, pozostało do podziału 16%. Powyższe jednak firmy domagały się po 9% dla każdej, wobec czego podziału dokonać się nie udało. Poza powyższemi przeszkodami natury technicznej w obecnej chwili zainteresowanie dla utworzenia syndykatu gumowego było nader słabe, gdyż sprzedaż zimowych artykułów już się rozpoczęła, wobec tego, nawet w wypadku zorganizowania centralnego biura sprzedaży, nie udałoby się już wstrzymać dokonanych tranzakcyj. Pozatem w bieżącym sezonie brak czasu dla przeprowadzenia reorganizacji systemu sprzedażnego oraz unormowania produkcji w ramach kartelowych.

Przed zwyżką ceł na artykuły luksusowe

Ministerstwo Skarbu wyda niebawem szereg zarządzeń w związku z wejściem w życie dnia 11-go października br. nowej taryfy celnej. Wobec podwyżki wielokrotnej ceł, podrożeje szereg artykułów o charakterze luksusowym. Na ananasy cło wynosić będzie 680 zł. od 100 kg., na łososie 500 zł. od 100 kg., na wino szampańskie 3.750 zł, na żywe kwiaty sprowadzane z zagranicy 1.250 zł. Wysokie stawki przewidziane są również na artykuły mody i futra. Na sobole stawka wynosi 125.000 zł. od 100 kg. Jedynie jedwabie naturalne w stanie surowym zwolnione są od cła wwozowego, gdyż nie istnieje jeszcze dotychczas wystarczająca produkcja krajowa. W dziedzinie artykułów przemysłowych nastąpi podwyżka ceł na filmy dźwiękowe. Dla poparcia wytwórczości polskich filmów na dźwiękowe taśmy filmowe, wprowadzone będzie cło w wysokości 25.000 zł., co dla niektórych filmów wynosić będzie podwyżkę 300% w stosunku do obecnych opłat.

Kary za przekroczenia ustawy o ubezpieczeniach społecznych

Nowa ustawa o ubezpieczeniu społecznem, do której opracowywane są obecnie przepisy wykonawcze, przewiduje kary za wykroczenia zarówno pracodawców, jak i ubezpieczonych przeciwko postanowieniom ustawy. Bardzo ostro karane będą wykroczenia za niezgłoszenie w terminie przepisanym zatrudnionego pracownika do ubezpieczalni. Pracodawca będzie za takie wykroczenia podlegał karze grzywny do 500 zł. Pracodawca, który w zgłoszeniach, listach płac, lub wykazach, przepisanych ustawą poda nieprawdziwe dane, lub udzieli nieprawdziwych wyjaśnień, albo wogóle odmówi ubezpieczalni udzielenia wyjaśnień wbrew obowiązującym przepisom, podlegać będzie karze grzywny do 3.000 zł.

Za potrącanie pracownikom przy wypłacie zarobku wyższych kwot z tytułu przypadających na pracowników części składek, aniżeli przewiduje ustawa, grozi pracodawcy kara grzywny do 500 złotych, niezależnie od obowiązku zwrócenia pracownikom nieprawnie pobranych kwot. Odpowiedzialność karna grozi pracodawcy, który w terminie nie wpłaci składek przypadających na zatrudnionych u niego pracowników, niezależnie od obowiązku uiszczenia potrąconych kwot wraz z odsetkami zwłoki.

Przepisy nowej ustawy postanawiają, że uprawniony do świadczeń z instytucji ubezpieczeń społecznych, nie stosujący się do postanowień regulaminu dla chorych i poleceń lekarzy, może ulec karze pieniężnej w formie pozbawienia go zasiłku chorobowego do wysokości 40% tygodniowego zasiłku. Osoba uprawniona do świadczeń, która świadomie pożycza lub odsprzedaje własne dokumenty, służące do uzasadnienia praw do świadczeń, innym osobom, celem bezprawnego uzyskania przez nie świadczeń, podlega karze grzywny w podwójnej wysokości strat, poniesionych z tego tytułu przez instytucję ubezpieczeń społecznych.

Za podawanie przez pracowników świadomie nieprawdziwych danych, lub wyjaśnień celem uzyskania nie przysługujących im praw do świadczeń,— grozi kara grzywny do 100 złotych.

O przedłużenie terminu składania podań o ulgi podatkowe dla przedsiębiorstw skupu zawodowego.

W dniu 21-go sierpnia br. ukazał się w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 23, poz. 218 okólnik w sprawie obniżenia stawki podatku przemysłowego od obrotu dla przedsiębiorstw skupu zawodowego, które zaprowadziły prawidłowe księgi handlowe przed 1 lipca 1932 r. Jako termin ostateczny składania podań indywidualnych o ulgi okólnik podaje datę 15 sierpnia 1933 r. Ponieważ podany termin ukazał się w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu dnia 21-go sierpnia br., przeto w wypadku nieprzedłużenia jego ważności, okólnik staje się nieaktualny. Władze Skarbowe bowiem ze względów formalnych podań mogą nie przyjmować. W tym stanie rzeczy, biorąc pod uwagę doniosłość omawianego okólnika, jakoteż ważność przedmiotu ujętego w powyższym dla licznych rzesz kupiectwa, byłoby pożądane, aby Ministerstwo zawiadomiło wszystkie Izby Skarbowe o przedłużeniu ważności wiadomego okólnika Ministerstwa Skarbu do dnia 1-go października 1933 r. włącznie.

Czy mechanizacja piekarń będzie odroczona?

Ministerstwo opieki społecznej, w skład którego wchodzi obecnie departament zdrowia, zwróciło się drogą ogólną do wszystkich wojewodów i do komisarza rządu m. stoł. Warszawy, aby, z uwagi na sytuację gospodarczą, postawili swe wnioski co do ewentualnego pozostawienia piekarń w suterynach i odroczenia mechanizacji, wobec tego, że termin prekluzywny wykonania odpowiedniego zarządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych upływa ostatecznie 24 listopada b. r. Chodzi o ewentualne pozostawienie tych piekarń, które odpowiadają wszystkim innym wymogom ustawowym poza znajdowaniem się w suterynach i niezmechanizowaniem, względnie częściowem zmechanizowaniem.

Prace Min. Skarbu w zakresie ustawodawstwa podatkowego i rozporządzeń w sprawach podatk.

Na warsztacie Min. Skarbu znajdują się obecnie projekty ustawodawstwa podatkowego, które może już wczesną jesienią ukażą się jako dekrety Prezydenta Rzeczypospolitej, o ile będą miały mieć moc ustawy, zresztą zaś jako rozporządzenia ministerjalne.

a) Projekt ordynacji podatkowej, jak to już zapowiedział minister Zawadzki, w swym interwiewie dla Kurjera Porannego. Ordynacja będzie rodzajem procedury dla wymiarów i ściągania podatków.

b) Projekt jednolitej ustawy o podatku gruntowym, która obowiązywać będzie na całym obszarze Państwa. Ujednolicenie przepisów odnośnych, natrafia wprawdzie na bardzo wielkie trudności, z których jednak Ministerstwo spodziewa się wybrnąć. Podobno już organizacje ziemiańskie wyraziły zgodę swą w zasadzie.

c) Nowela do rozporządzenia Rady Ministrów o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych, która rozszerzy postanowienia o zaliczkach, składanych przez wierzycieli, żądających przeprowadzenia egzekucji, by uniknąć strat Skarbu Państwa w razie nieściągalności kosztów i wydatków z egzekwowanych osób. Także przewidziane jest m. in. skrócenie obecnie obowiązującego 14-dniowego terminu, biegnącego od daty doręczenia upomnienia egzekucyjnego do wdrożenia właściwych czynności egzekucyjnych.

d) Rozporządzenia stojące w związku z interwencją rolniczą odnośnie (w myśl znanych uchwał Komitetu Ekonomicznego Ministrów):

1. Wprowadzenie podatku od uboju zwierząt.
2. Dodatku do podatku gruntowego.
3. 10%-wego dodatku do podatku przemysłowego od obrotu dla przedsiębiorstw przemysłowych kategorji I do V świadectw przemysłowych, którego kontyngent wynosi 6 miljonów złotych.

W tym zakresie forsowany był postulat przemysłu, by dodatek ten wszedł w życie i obliczany był dopiero od 1 stycznia 1934 r. tj. od chwili, gdy zaczną działać dla przedsiębiorstw przemysłowych ustawowo przewidziane obniżki stawki podatku przemysłowego od obrotu.

e) Rozporządzenia w wykonaniu uchwał Komitetu Ekonomicznego Ministrów co do ulg w spłacaniu zaległości podatkowych i rozłożeniu ich na raty.

f) Rozporządzenia co do spłaty zaległości podatków państwowych i samorządowych w naturze, a także w gruntach budowlanych oraz rolnych w związku z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Ministrów o popieraniu budownictwa mieszkaniowego.

Ze spraw mniejsze wagi przewidziane jest wydanie okólnika o opodatkowaniu placów niezabudowanych z wyjaśnieniami szczegółowemi.

Rozpowszechniajcie „Przegląd Kupiecki”

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter.

Redaktor odpow. Samuel Kurzman. Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12